

هفته جهانی تدارک و عمل علیه سرمایه داری و جنگ

یکشنبه ۱۶ فروردین ۱۳۸۸

فریده ثابتی

از ۲۸ مارس تا ۴ آوریل از طرف فوروم اجتماعی جهانی WSF به عنوان هفته جهانی برای تدارک عمل علیه سرمایه داری و جنگ انتخاب شد. طی این یک هفته روزهایی خاص برای اعتراضاتی خاص در نظر گرفته شد: ۲۸ مارس برای اعتراض به اجتماع سران ۲۰ کشور مهم سرمایه داری و روسای بانک های مرکزی آن ها و روسای بانک جهانی و صندوق بین المللی پول در لندن در ماه آوریل با شعار ما پول بحران شما را نمی پردازیم. این کشورها در مجموع دو سوم منابع مالی و هم چنین ۹۰٪ تولیدات بزرگ جهانی را در اختیار دارند. ۳۰ مارس برای تدارک علیه جنگ و بحران و همبستگی با مردم فلسطین با شعار بایکوت، عدم سرمایه گذاری و تحریم اسرائیل.

۴ آوریل برای اعتراض به تداوم کار ناتو. این اتحادیه نظامی ۶۰ سال پیش در دوران جنگ سرد در مقابل اتحادیه نظامی ورشو توسط آمریکا و چند کشور اروپایی تاسیس شد و بعد از متلاشی شدن پیمان ورشو به عنوان تنها اتحادیه نظامی جهانی همچنان سیاست های سرمایه داری جهانی را با سرکوب و نظامی کردن راه حل ها پیش می برد. در ۴ آوریل سران ناتو در استراسبورگ جمع خواهند شد تا در باره ی سیاست های آینده ناتو تصمیم بگیرند. فوروم اجتماعی با برگزاری این هفته می خواهد مردم به خیابان بیایند و بگویند که برای غلبه بر انواع بحران ها از قبیل بحران غذایی، مالی، اقتصادی، انرژی و جمعیت مهاجر باید به طور ریشه ای چاره ای اندیشید و یک آلترناتیو رادیکال در مقابل سرمایه داری و سلطه پدرسالارانه آن یافت. به نظر این فوروم، پاسخ های داده شده توسط سران بانک ها، سازمان ها، کمپانی ها و حکومت های سرمایه داری از قبیل اخراج ها، خصوصی سازی های بخش عمومی، منابع طبیعی و انرژی که معمولا به اجتماعی کردن ضرر و زیان ها می پردازد تا بار آن را از دوش سرمایه داران بردارد پاسخگو نیست. در مقابل، فوروم اجتماعی پیشنهادات دیگری را مطرح می کند:

ملی کردن بانک ها بدون پرداخت غرامت و اداره بانک ها زیر نظارت جامعه
کاهش ساعات کار هفتگی بدون کاهش دستمزد

انجام اقداماتی جهت تضمین حق حاکمیت بر غذا و انرژی

توقف جنگ ها، خارج کردن نیروهای اشغالگر از مناطق اشغالی، خلع سلاح نیروهای مسلحی که توسط نیروهای نظامی خارجی سازمان دهی شده اند

پذیرش حق حاکمیت مردم، استقلال و تضمین حقوق آن ها در تعیین حق سرنوشت

تضمین حقوق مربوط به زمین، کار، قلمرو، تحصیلات و بهداشت برای همه

دموکراتیزه کردن دسترسی به منابع ارتباطات و دانش

خوب است که هر روز نفرت علیه سرمایه داری برانگیخته شود و هر روز و هر هفته، روز و هفته مبارزه با سرمایه داری باشد. اما هر مبارزه ای نیاز به ابزار، اهداف، سازمان دهی، تعیین اشکال مبارزه، نیروهای مبارز و چگونگی عمل آن ها دارد. وقتی ما می خواهیم در مقابل یک نظام اقتصادی با مناسبات اجتماعی معین بایستیم در وهله اول باید نیرویی که این تغییر و تحولات را باید به انجام برساند مشخص کنیم. این نیرو در یک جامعه طبقاتی بدون تردید یک طبقه است، طبقه ای در مقابل طبقه دیگر. در نظام سرمایه داری طبقه سرمایه دار حاکمیت سرمایه را از طریق نهادهایی که برای این امر ایجاد کرده - دولت، پارلمان، ارتش و سایر نیروهای کنترل و سرکوب، نهادهای مالی، و بالاخره نهادهای جامعه مدنی برای تعدیل و تلطیف - به پیش می برد. در مقابل چنین طبقه سازمان یافته ای نمی شود تنها با تظاهرات به مقابله پرداخت و با اعلام خواسته های بعضا رادیکال در مقابل آن آلترناتیو گذاشت. واژه کلی "مردم" تضمین کننده این آلترناتیو نیست. باید آن طبقه ای که سرمایه با استثمار آن ایجاد می شود یعنی طبقه کارگر سکان دار این مبارزه باشد. طبقه ای که نه تنها خواستار کاهش ساعات کار با عدم کاهش دستمزد بلکه خواهان لغو کار مزدی باشد و آلترناتیو واقعی را با قطع شریان خون استثمار در رگ سرمایه دار پاسخ گوید تا با رهایی خود از استثمار جامعه را نیز رها سازد. تنها در این صورت است که دستیابی به منابع ارتباطات و دانش نیز می تواند همگانی شود و منابع غذا و انرژی و سایر نعمات اجتماعی به صورت عادلانه توزیع گردد.

فریده ثابتی

۱ آوریل ۲۰۰۹

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

<http://www.hamaahangi.com>

khbitkzs@gmail.com